

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

28 JUIN 1956.

PROPOSITION DE LOI

relative aux vacances des juges de paix
et à la rémunération des juges de paix suppléants.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les services assurés par les juges de paix suppléants sont nombreux et variés.

Certains juges suppléants siègent régulièrement, soit que le titulaire est de santé défaillante, soit qu'il est débordé. Dans une juridiction à caractère collégial, comme le Tribunal de première instance, les défaillances, ou bien les surcroûts de besogne ont des répercussions atténuées par la possibilité d'une aide réciproque, d'une autre distribution des affaires ou d'un roulement. Il en va autrement dans une juridiction à magistrat unique.

Les suppléants des juges de paix doivent être continuellement prêts à siéger et à remplir les fonctions très variées qui relèvent de la juridiction gracieuse qui sont fort absorbantes et qui exigent la connaissance des coutumes et de la psychologie locales. Pendant les vacances, le juge de paix doit se reposer entièrement sur ses suppléants.

Or, le travail, indispensable et important des juges suppléants ne donne lieu à aucune rémunération, aucune indemnité, aucune compensation et généralement même, aucun remboursement de frais et débours. Leur dévouement le plus total ne donne aux suppléants aucun droit de préférence, aucune priorité lorsqu'ils postulent une nomination aux fonctions de juge effectif.

Cette situation est malsaine. Elle est aussi préjudiciable à l'intérêt général, car elle rend le recrutement beaucoup plus difficile.

Un véritable statut du juge de paix suppléant devrait régler notamment deux questions principales :

- 1°) il devrait assurer un système de stage,
- 2°) il devrait tendre à rémunérer équitablement les prestations fournies.

Le premier point devrait faire l'objet d'une étude approfondie.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

28 JUNI 1956.

WETSVOORSTEL

betreffende het verlof der vrederechters en de
bezoldiging der plaatsvervangende vrederechters.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De plaatsvervangende vrederechters verrichten talrijke en verscheidene diensten.

Sommige plaatsvervangers zetelen regelmatig, hetzij omdat de titularis ziekelijk is, hetzij omdat hij met werk overstelpt is. In een collegiaal gerecht, zoals de Rechtbank van eerste aanleg, hebben fysieke tekortkomingen of overmaat van werk minder invloed op de mogelijkheid om elkaar bij te staan, om een andere verdeling van het werk of een beurtregeling in te voeren. In een rechtsmacht met één magistraat is dat echter niet het geval.

De plaatsvervangers van de vrederechters moeten voortdurend klaar staan om te zetelen en de zeer uiteenlopende taken te vervullen die tot de vrijwillige rechtsmacht behoren, veel tijd in beslag nemen en de kennis eisen van de plaatselijke gewoonten en psychologie. Tijdens het verlof moet de vrederechter zich volledig op zijn plaatsvervangers verlaten.

Nu geeft het onontbeerlijke en belangrijke werk van de plaatsvervangende rechters geen recht op enige bezoldiging, vergoeding en over 't algemeen zelfs niet op terugbetaling van uitgaven en kosten. De meest volledige toewijding verleent aan de plaatsvervangers geen voorkeurrecht en geen voorrang, wanneer zij naar een benoeming tot werkelijk rechter dingen.

Die toestand is ongezond. Hij is eveneens nadelig voor het algemeen belang, omdat de aanwerving daardoor zeer wordt bemoeilijkt.

In een echt statuut voor de plaatsvervangende vrederechters moeten in hoofdzaak twee belangrijke kwesties worden geregeld :

- 1°) een proeftijdsysteem;
- 2°) een billijke bezoldiging van de verrichte prestaties.

Het eerste punt zou grondig moeten bestudeerd worden.

Le second point est plus urgent et aussi plus aisé à résoudre. Dans la présente proposition, nous visons précisément à accorder aux juges de paix suppléants la juste rémunération des prestations qu'ils assurent.

Het tweede punt is dringender en ook gemakkelijker op te lossen. Dit wetsvoorstel strekt er nu precies toe, aan de plaatsvervangende vrederechters een billijke bezoldiging voor de door hen verrichte prestaties toe te kennen.

R. NOSSENT.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les juges de paix jouissent de vacances annuelles d'une durée d'un mois.

Ce mois de vacances est fixé, sauf dérogation établie par le Roi, du 1er au 31 juillet.

Art. 2.

Pendant les vacances du juge de paix, il est versé au juge suppléant qui le remplace, une indemnité égale aux deux tiers du traitement minimum prévu pour la classe de la Justice de paix en cause.

Il en est de même pour tout autre remplacement complet d'une durée d'un mois au moins, au prorata de la durée du remplacement.

Art. 3.

Les autres remplacements, notamment ceux de moins d'un mois ou bien incomplets ou encore non entièrement assurés par le même juge suppléant, sont considérés comme des prestations occasionnelles.

Art. 4.

Les prestations occasionnelles donnent lieu à l'attribution d'indemnités fixées par le Roi.

Ces indemnités seront constituées par un jeton de présence pour toute prestation qui donne lieu à signature d'un acte ou d'un procès-verbal, ainsi que pour la tenue d'une audience de conciliation. Il ne pourra être attribué plus d'un jeton de présence pour plusieurs actes ou prestations accomplis dans la même demi-journée et le montant total des actes accomplis au cours de la même semaine ou période consécutive de 7 jours ne pourra, pour l'ensemble des suppléants qui seront intervenus, dépasser le quart du traitement mensuel minimum du juge de paix.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De vrederechters hebben jaarlijks een maand verlof.

Die verlofmaand loopt, behoudens door de Koning bepaalde afwijking, van 1 tot 31 juli.

Art. 2.

Tijdens het verlof van de vrederechter wordt aan de rechter die hem vervangt een vergoeding uitbetaald, die gelijk is aan twee derden van de minimum-wedde, die voor de betreffende klasse van het Vredegerecht is vastgesteld.

Hetzelfde geldt voor iedere andere volledige vervanging van ten minste één maand, naar rata van de duur der vervanging.

Art. 3.

De andere vervangingen, met name die van minder dan één maand, de onvolledige of zij die niet ten volle door dezelfde plaatsvervangende rechter worden waargenomen, worden als toevallige prestaties beschouwd.

Art. 4.

De toevallige prestaties geven recht op vergoedingen, die door de Koning worden vastgesteld.

Deze vergoedingen bestaan uit een zitpenning voor iedere prestatie die aanleiding geeft tot de ondertekening van een akte of een proces-verbaal, alsmede voor het houden van een verzoeningsaudiëntie. Er mag niet meer dan één zitpenning worden toegekend voor verschillende handelingen of prestaties die tijdens dezelfde halve dag werden vervuld, en het totaal bedrag der handelingen die tijdens dezelfde week of achtereenvolgende periode van 7 dagen werden verricht mag, voor de gezamenlijke plaatsvervangers die als rechter opgetreden zijn, niet meer bedragen dan één vierde van de minimum-maandwedde van de vrederechter.

R. NOSSENT,
E. CHARPENTIER,
M. DE RIEMAECKER-LEGOT,
Ch. GENDEBIEN,
A. FIMMERS,
F. ROBYNS.